

Sygn. akt **III AUa 107/15**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Marta Sawińska

Sędziowie: SSA Jolanta Cierpiał (spr.)

SSA Izabela Halik

Protokolant: st.sekr.sąd. Emilia Wielgus

po rozpoznaniu w dniu 13 października 2015 r. w Poznaniu

sprawy **Kancelaria (...) Sp. z o.o. w P.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.**

o umorzenie należności składkowych

na skutek apelacji Kancelarii (...) Sp. z o.o. w P.

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 15 października 2014 r. sygn. akt VII U 6244/13

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do rozpoznania Prezesowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

SSA Izabela Halik	SSA Marta Sawińska	SSA Jolanta Cierpiał

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31 października 2013 r., nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P. odmówił Kancelarii (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. wszczęcia postępowania w przedmiocie rozpatrzenia wniosku z dnia 18 października 2013 r. o umorzenia należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne.

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła spółka Kancelaria (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P..

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Pismem z dnia 7 kwietnia 2014 r. odwołujący sprecyzował, że wnosi o umorzenie zaległych składek ZUS pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwie (należność główna) oraz odsetek w całości naliczonych od zaległych składek ZUS.

Wyrokiem z dnia 15 października 2014 r., wydanym w sprawie o sygn. VII U 6244/13, Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział VII Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie spółki Kancelaria (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P. z dnia 31 października 2013 r. nr (...).

Podstawę rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego stanowiły następujące ustalenia i rozważania:

Kancelaria (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS (...) w dniu 22 marca 2002 r. Przedmiot działalności odwołującej spółki stanowi między innymi działalność prawnicza, działalność związana z tłumaczeniami i usługami sekretarskimi, doradztwo w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej i zarządzania. Spółkę reprezentuje Zarząd Spółki, w skład którego wychodzi A. Ż. (1), pełniący funkcję Prezesa Zarządu. Sposób reprezentacji spółki określono w (...) rubryki 1 pkt 2 KRS, zgodnie z którym do składania oświadczeń w imieniu spółki upoważniony jest każdy członek zarządu, prokurent, pełnomocnik, każdy samodzielnie. Wspólnikiem spółki jest A. Ż. (1), który z tego tytułu posiada 61 udziałów.

W dniu 18 października 2013 r. odwołująca spółka, reprezentowana przez Prezesa Zarządu A. Ż. (1), złożyła wniosek o umorzenie zadłużenia z tytułu nieopłaconych należności na ubezpieczenia emerytalne, rentowe wypadkowe za okres objęty ustawą z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność. We wniosku sprecyzowano, że żądanie dotyczy należności głównej na koncie pracowniczym z tytułu nieopłaconych składek za pracowników w całości zadłużenia za okres objęty ww. ustawą, a także odsetek liczonych do terminu przedawnienia oraz odsetek liczonych na dzień złożenia wniosku. Ponadto wnioskodawca wniósł o zawieszenie postępowania egzekucyjnego do czasu uprawomocnienia się wydanej decyzji. Do wniosku załączono zaświadczenie m.in. o wysokości zaległości podatkowych podatnika z dnia 16 maja 2013 r. oraz odpis KRS z dnia 17 października 2013 r.

W dniu 31 października 2013 r. organ rentowy decyzją nr (...) odmówił wszczęcia postępowania z uwagi na fakt, że wnioskodawca nie jest stroną w postępowaniu w sprawie umorzenia należności z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 28 czerwca 2014 r. Sąd Okręgowy zobowiązał organ rentowy do podania informacji, czy odwołujący składał poza wnioskiem o umorzenie należności w ramach abolicji inne wnioski, a w szczególności czy toczy się postępowanie w sprawie z wniosku o zawieszenie postępowania egzekucyjnego oraz czy składał odrębny wniosek o umorzenie odsetek na podstawie przepisów systemowych. Ponadto Sąd Okręgowy zobowiązał odwołującego do przedłożenia do wglądu całej dokumentacji dotyczącej składu osobowego wspólników. Pismem z dnia 3 lipca 2014 r. organ rentowy załączył do sprawy pismo komórki merytorycznej z dnia 7 lipca 2014 r., z którego treści wynika, że nie toczy się postępowanie w sprawie rozpoznania wniosku ww. spółki o zawieszenie postępowania egzekucyjnego oraz że spółka nie złożyła wniosku o umorzenie odsetek na podstawie przepisów ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Z kolei odwołująca spółka w piśmie z dnia 3 lipca 2014 r. wskazała, że spółkę na zewnątrz reprezentuje zarząd, wspólnicy nie mają żadnych uprawnień w zakresie zarządzania i reprezentowania spółki, albowiem spółka jest spółką prawa handlowego a nie spółką cywilną. Odwołujący załączył odpis KRS aktualny na dzień sporządzenia pisma.

Ponadto pismem z dnia 22 lipca 2014 r. odwołująca spółka wskazała na treść art. 28 ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, jako podstawę prawną dla tzw. „rozszerzonego” skutku umorzenia składek, także w odniesieniu do odsetek za zwłokę.

Sąd I instancji wskazał, że kwestią sporną w niniejszej sprawie była ocena prawidłowości decyzji odmawiającej Kancelarii (...) Sp. z o.o. wszczęcia postępowania w przedmiocie wniosku z dnia 18 października 2013 r. o umorzenie należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne w oparciu o przepisy ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz.U. z 2012, poz. 1551). Po ostatecznym sprecyzowaniu zakresu żądania pismem z dnia 7 kwietnia 2014 r. odwołująca spółka domagała się umorzenia należności głównej z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne

zatrudnionych pracowników, jak i odsetek w całości od tych zaległości. Odwołująca spółka zaznaczyła przy tym, że występuje jako wnioskodawca - przedsiębiorca w formie spółki kapitałowej, a nie jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność.

Dokonując kontroli merytorycznej zaskarżonej decyzji, Sąd I instancji powołując się na treść art. 1 ust. 1-3, 6-8 i 10-13 ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz.U. z 2012, poz. 1551) oraz art. 8 ust. 6 i ust. 8 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585, ze zm.) wskazał, że wynik postępowania dowodowego w niniejszej sprawie wskazuje, że Kancelaria (...) Sp. z o.o., jako płatnik składek na ubezpieczenia społeczne zatrudnionych pracowników, nie stanowi podmiotu, który mógłby skorzystać z instytucji umorzenia zaległych składek, przewidzianej cyt. ustawą abolicyjną z dnia 9 listopada 2012 r. Zakres podmiotowy obowiązywania ustawy został bowiem ograniczony do osób prowadzących pozarolniczą działalność, które w okresie od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 28 lutego 2009 r. podlegały obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu, z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności i nie opłaciły należnych z tego tytułu składek. Definicja zawarta w art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych wśród osób prowadzących pozarolniczą działalność nie wymienia zaś spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, będących spółkami kapitałowymi. Sad Okręgowy zaznaczył, że ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności podlegają wyłącznie osoby fizyczne (w tym wspólnicy spółek osobowych oraz wspólnicy jednoosobowych spółek z o.o.), zaś osoby prawne (np. spółka z o.o., spółka akcyjna) nie podlegają omawianym ubezpieczeniom, mogą jednak występować w roli płatnika. Sąd I instancji wskazał ponadto, że co prawda reprezentujący odwołującą spółkę Prezes Zarządu A. Ż. (1) jest zarazem wspólnikiem odwołującej spółki, jednakże w toku postępowania sądowego pismem z dnia 7 kwietnia 2014 r. wyjaśnił on, że odwołująca spółka nie składała wniosku jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność, lecz jako przedsiębiorca działający w formie spółki kapitałowej, przedmiotem zaś wniosku jest żądanie umorzenia zaległości wraz z odsetkami na ubezpieczenia społeczne zatrudnionych pracowników spółki. W związku z powyższym Sąd Okręgowy uznał, że nie sposób przyjąć, aby wnioskodawcą mógł być (...) Kancelarii (...) w P. A. Ż. (1), a rzeczona spółka działała w roli płatnika. Także kolejne pismo odwołującej spółki z dnia 3 lipca 2014 r. utwierdza w przekonaniu, że wniosek o skorzystanie z dobrodziejstwa umorzenia zaległych składek złożyła spółka Kancelaria (...) w P.. Pismo to, stanowiące odpowiedź na zobowiązanie sądu do przedstawienia całej dokumentacji dotyczącej składu osobowego wspólników spółki, wykazuje na brak zainteresowania ze strony odwołującej zmiany swojego stanowiska, a A. Ż. (1) w żadnym piśmie nie domagał się umorzenia składek na własne ubezpieczenie społeczne z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności jako wspólnik jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Odwołująca nie przedstawiła ponadto żądanej dokumentacji dotyczącej składu osobowego spółki, a brak dokumentacji dotyczącej składu osobowego wspólników spółki uniemożliwił rozważenie, czy z wnioskiem takim spółka jako płatnik składek mogłaby do ZUS wystąpić, przy czym płatnik nie byłby w tym przypadku uprawnionym, lecz jedynie wnioskodawcą, a uprawnionym byłby wspólnik jednoosobowej spółki kapitałowej. Wzywany w charakterze strony postępowania A. Ż. (2) nie stawił się na żaden termin rozprawy.

Sąd I instancji wskazał, że zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne i biorąc powyższe pod uwagę stwierdził, że odwołująca spółka nie zdołała udowodnić w toku postępowania, iż mogłaby skorzystać z dobrodziejstwa umorzenia zaległości względem ZUS w oparciu o przepisy ustawy abolicyjnej z dnia 9 listopada 2012 r. Zdaniem Sądu I instancji spółka ta nie jest bowiem objęta zakresem podmiotowym wymienionej instytucji (nie jest uprawnionym) ani nie zdołała dowieść, iż przysługiwało jej prawo do złożenia wniosku, działając w charakterze płatnika. Ponadto Sąd Okręgowy wskazał, że abolicja względem ZUS dotyczy zaległości z tytułu nieopłaconych składek na własne ubezpieczenie społeczne, to jest osób prowadzących pozarolniczą działalność (uprawnionych do skorzystania z abolicji), a nie zaległości z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne zatrudnionych pracowników. Jednocześnie Sąd Okręgowy wskazał, że istnieje możliwość dochodzenia umorzenia tych składek na gruncie przepisów ustawy systemowej, tj. art. 28 ustawy systemowej, jednakże jest to instytucja prawna odrębna od instytucji umorzenia na podstawie ustawy abolicyjnej z dnia 9 listopada 2012 r. Inne są bowiem zarówno przesłanki zastosowania umorzenia z art. 28 ustawy systemowej, jak i cel tej regulacji i nie ma podstaw do łączenia obu postępowań. Ponadto zdaniem Sądu I instancji odwołujący pozostaje w błędzie w

zakresie tego, że organ rentowy nie rozpoznał wniosku z dnia 18 października 2013 r. w pełnym zakresie, albowiem treść wniosku wskazuje, że odwołujący od samego początku domagał się umorzenia zaległości ZUS na podstawie ustawy abolicyjnej z dnia 9 listopada 2012 r. i nie dopuszczalne jest łączenie obu powyższych instytucji umorzenia w niniejszym postępowaniu. Przed sądem wnioskodawca może bowiem żądać jedynie korekty stanowiska zajętego przez organ rentowy i wykazywać swoją rację, odnosząc się do przedmiotu sporu objętego zaskarżoną decyzją, natomiast nie może podnosić czegoś, o czym organ rentowy nie decydował, zaś zaskarżoną decyzją organ rentowy rozstrzygnął wniosek odwołującego w przedmiocie skorzystania z umorzenia zaległości na ubezpieczenia społeczne według przepisów ustawy abolicyjnej, zaś odwołujący nie złożył nawet wniosku o umorzenie odsetek na podstawie przepisów ustawy systemowej.

W konsekwencji Sąd Okręgowy uznał, że pozwany organ rentowy prawidłowo odmówił wszczęcia postępowania w sprawie umorzenia zaległych składek na ubezpieczenia społeczne w oparciu o przepisy ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność, jako że odwołująca spółka nie objęta jest zakresem podmiotowym niniejszej regulacji określonym w art. 1 ust. 1 w zw. z art. 8 ust. 6 ustawy systemowej ani nie zdołała dowieść, iż występuje w charakterze płatnika składek w zakresie umorzenia zaległości osoby prowadzącej pozarolniczą działalność- wspólnika jednoosobowej spółki kapitałowej.

Mając powyższe na względzie, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oraz powołanych przepisów prawa materialnego oddalił odwołanie jako bezzasadne.

Apelację od powyższego wyroku wywiodła odwołująca spółka Kancelaria (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. zaskarżając go w całości i zarzucając mu:

1. „że wyrok wydano go z rażącym naruszeniem prawa”,
2. uchybienia formalno - prawne w postępowaniu, które mają wpływ na wynik sprawy,
3. złą kwalifikację prawną,
4. „nie rozpoznano wszystkich wniosków dowodowych, mimo ich dopuszczenia (o umorzenie odsetek)”,
5. „nie rozpoznano w pełni odwołania z wnioskami co do istoty sprawy”,
6. „brak dostatecznego wyjaśnienia w niniejszej sprawie, co jest sprzeczne z art. 224 k.p.c.”,
7. sprzeczność istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału (art. 368 pkt 1,3,4,5 k.p.c.),
8. „iż sąd ocenił materiał dowodowy przekraczając granice swobodnej oceny dowodów”,
9. błędny kierunek postępowania dowodowego,
10. nietrafność wysnutych wniosków,
11. niewyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 368 pkt 3 k.p.c.),
12. naruszenie prawa materialnego przez błędną jego wykładnię i niewłaściwe zastosowanie przepisów prawa (art. 368 pkt 1 k.p.c.),
13. błędne ustalenie stanu faktycznego,
14. bezpodstawne zamknięcie rozprawy, gdy sprawa nie jest dostatecznie wyjaśniona,
15. rażącą niesprawiedliwość,

16. stronniczość, tendencyjne preferowanie ZUS,
17. brak kierowania się przez sąd wskazaniem doświadczenia życiowego,
18. brak wnikliwego przeprowadzenia postępowania dowodowego.

Wskazując na powyższe zarzuty, apelujący wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku przez zmianę decyzji w ten sposób, że umarza się odsetki w całości od zaległych składek od należności głównej za pracownika, bez względu na to, czy należność główna podlega umorzeniu czy też nie podlega umorzeniu lub
2. uchylenie wyroku w całości i poprzedzającej go decyzji lub
3. przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu - Wydział Ubezpieczeń Społecznych w Poznaniu (art. 388 § 1 k.p.c.),
4. dopuszczenie dowodów z dokumentów z akt ZUS,
5. dopuszczenie dowodów z dokumentów załączonych do apelacji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje :

Wniesiona apelacja spowodowała uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do rozpoznania Prezesowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, jednakże ze względów innych, niż wskazane w apelacji.

Wskazać należy bowiem, że zgodnie z art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 1998 r., Nr 137 poz. 887 ze zm.), zwanej dalej „ustawą systemową”, Zakład wydaje decyzje w zakresie indywidualnych spraw dotyczących w szczególności: umarzania należności z tytułu składek (ust. 1 pkt 3). Stosownie zaś do treści art. 83 ust. 2 ustawy systemowej, od decyzji Zakładu przysługuje odwołanie do właściwego sądu w terminie i według zasad określonych w przepisach kodeksu postępowania cywilnego. **Wyjątek** od powyższej zasady przysługiwania odwołania do sądu ustawia jednak art. 83 ust. 4 ustawy systemowej, który stanowi, że **odwołanie**, o którym mowa w ust. 2, **nie przysługuje m.in. od decyzji w sprawach o umorzenie należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne**. Zgodnie z tym przepisem, w takiej sytuacji stronie przysługuje prawo do wniesienia wniosku do Prezesa Zakładu o ponowne rozpatrzenie sprawy, na zasadach dotyczących decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra. Z powyższego przepisu wynika zatem, iż co do zasady wyłączona została możliwość wniesienia odwołania do sądu (na podstawie k.p.c.) od decyzji w sprawach o umorzenie należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne.

Wyjątek od powyższej zasady – braku odwołania do sądu (na podstawie k.p.c.) od decyzji w sprawach o umorzenie należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne – został jednak przewidziany w przepisie art. 1 ust. 16 ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U. z 2012 r. poz. 1551), zwanej dalej „ustawą abolicyjną”, zgodnie z którym odwołanie do właściwego sądu (w terminie i na zasadach określonych w art. 83 ust. 2, 3 i 5-7 ustawy systemowej) przysługuje od decyzji, o których mowa w ust. 8 i 13 tego przepisu, tj.:

1. decyzji określających warunki umorzenia, w których ustala się także kwoty należności, o których mowa w ust. 1 i 6, z wyłączeniem kosztów egzekucyjnych, (ust. 8),
2. decyzji o umorzeniu należności, o których mowa w ust. 1 i 6 - po spełnieniu warunku, o którym mowa w ust. 10, z uwzględnieniem ust. 7, 11 i 12 (ust. 13 pkt 1),

3. decyzji o odmowie umorzenia należności, o których mowa w ust. 1 i 6 - w przypadku niespełnienia warunku, o którym mowa w ust. 10, z uwzględnieniem ust. 7, 11 i 12 (ust. 13 pkt 2).

Powyższe przepisy wskazują zatem na enumeratywny katalog decyzji, od których w drodze wyjątku przysługuje odwołanie. Biorąc pod uwagę, że przepisy te stanowią wyjątek od zasady, że od decyzji w sprawach o umorzenie należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne przysługuje wniosek do Prezesa Zakładu o ponowne rozpatrzenie sprawy (a nie odwołania do sądu), to winny być one interpretowane ściśle. Zatem z uwagi na fakt, iż przepisy powyższe nie wymieniają decyzji dotyczących odmowy wszczęcia postępowania w sprawach o umorzenie należności z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące działalność gospodarczą, brak jest podstaw do przyjęcia wykładni rozszerzającej i uznania, że odwołanie od takich decyzji przysługuje na zasadach określonych w art. 1 ust. 16 ustawy abolicyjnej

W konsekwencji w ocenie Sądu Apelacyjnego, **odwołanie** do sądu ubezpieczeń społecznych (tj. na podstawie k.p.c.) od decyzji z dnia 31 października 2013 r., nr (...), którą Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P. odmówił Kancelarii (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. wszczęcia postępowania w przedmiocie rozpatrzenia wniosku z dnia 18 października 2013 r. o umorzenia należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, **nie przysługuje**.

Jednocześnie podkreślić należy, iż przepis art. 83 ust. 4 ustawy systemowej stanowi, że od decyzji w sprawach o umorzenie należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, zamiast odwołania do sądu, stronie przysługuje prawo do wniesienia wniosku do Prezesa Zakładu o ponowne rozpatrzenie sprawy, na zasadach dotyczących decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra. Do wniosku stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań od decyzji, określone w kodeksie postępowania administracyjnego.

Przy tym zgodnie z art. 464 § 1 k.p.c. odrzucenie pozwu nie może nastąpić z powodu niedopuszczalności drogi sądowej, gdy do rozpoznania sprawy właściwy jest inny organ - w tym wypadku sąd przekaże mu sprawę.

Skoro zatem w niniejszej sprawie spółce Kancelaria (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. nie przysługiwało odwołanie od zaskarżonej decyzji o odmowie wszczęcia postępowania w sprawie umorzenia należności, należało uznać, że droga sądowa jest niedopuszczalna.

Natomiast z uwagi na fakt, iż na podstawie art. 83 ust. 4 ustawy systemowej Kancelarii (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. przysługiwało zamiast tego prawo do wniesienia wniosku do Prezesa Zakładu o ponowne rozpatrzenie sprawy, to w takiej sytuacji w świetle art. 464 § 1 k.p.c. nie mogło nastąpić odrzucenie pozwu (odwołania) z powodu niedopuszczalności drogi sądowej, lecz winno nastąpić przekazanie sprawy do rozpoznania zgodnie z właściwością innemu organowi.

Z uwagi na powyższe, wniesione w niniejszej sprawie odwołanie należało uznać za wniosek do Prezesa Zakładu o ponowne rozpatrzenie sprawy i przekazać mu go do rozpoznania zgodnie z właściwością, zaś postępowanie przed Sądem Okręgowym należało uznać za obciążone błędem w postaci nieważności postępowania z uwagi na brak dopuszczalności w niniejszej sprawie drogi sądowej (art. 379 pkt 1 k.p.c.)

Biorąc pod uwagę, że stwierdzona nieważność postępowania w postaci braku dopuszczalności drogi sądowej, którą zgodnie z art. 378 § 1 k.p.c. sąd drugiej instancji bierze pod rozwagę z urzędu, musiała stosownie do treści art. 386 § 2 w zw. z art. 464 § 1 k.p.c. skutkować uchynieniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy do rozpoznania innemu, właściwemu organowi (Prezesowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych), zarzuty podniesione w apelacji przez odwołującą spółkę nie podlegały rozpoznaniu przez Sąd Apelacyjny, który jest również sądem ubezpieczeń społecznych, niewłaściwym do rozpoznania niniejszej sprawy.

Kierując się powyższymi względami, na podstawie art. 386 § 2 k.p.c. w zw. z art. 464 § 1 k.p.c. oraz powołanych wyżej przepisów zaskarżony wyrok należało uchylić i przekazać sprawę do rozpoznania Prezesowi Zakładu Ubezpieczeń

Spółecznych, jako organowi właściwemu do rozpoznania sprawy, co uczynił Sąd Apelacyjny w sentencji niniejszego wyroku.

SSA Izabela Halik	SSA Marta Sawińska	SSA Jolanta Cierpiał